

113 út, og getur rýrnunin á fjárstofn eða höfuðstól verzlunarinnar ekki verkað öðruvísi, en
23. júl. að vextir þeir, sem áður hafa verið taldir af fjenu, hafi þeir verið nokkrir, nú falla nið-
ur, sbr. niðurlag 7. gr. í tekjuskattslögum 14. desbr. 1877, er ákveður, að eigi skuli
greiða skatt af þeim tekjum, sem fást með því að eyða höfuðstöli sínum, og að það
verði eigi talið frá tekjum, sem haft er til að borga skuld.

114 — *Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um mótvarnir gegn bólusótt.*
23. júl. — Samkvæmt valdi því, sem mjer er gefið í 2. gr. laga 17. desbr. 1875 um mótvarnir
gegn því, að bólusótt og hin austurlenska kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til
Íslands, hefi jeg í dag fyrir hönd ráðgjafans gefið út auglýsingu um, að sjerhvert skip,
sem kemur hingað til landsins frá Kristjaníu eða öðrum höfnum sunnanfjalls í Noregi,
skuli háð reglu þeim, sem settar eru í nefndum lögum. Jafnframt þessu vil jeg skora
á yður, herra amtmaður, að þjer bæði leggið fyrir alla lögreglustjóra í umdæmum yðar
að gæta þess nákvæmlega, að ekki verði brugðið út af nefndum ákvörðunum, og visa
jeg í þessu efni til auglýsingar minnar, sem prentuð er í stjórnartíðindum B. 111 og
einnig annist um, að húsnæði það, er getur um í 5. gr. nefndra laga, handa bólu-
veikum, er kynnu að koma sjóleiðis að, verði til reiðu, og vænti jeg þess, að þjer, herra
amtmaður, um leið og þjer annist um þetta, einnig sjáið um, að landssjóðnum verði
ekki gjörður meiri kostnaður, en brýnasta nauðsyn krefur.

115 — *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um spít-*
26. júl. *alagjald af síld.* — Í brjefi frá í dag hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer fyrir-
spurn sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu um það, hvort ekki beri samkvæmt 1. gr. c tilsk.
12. febr. 1872 að greiða spítalagjald af síld, og skýrið þjer frá, að Norðmenn nokkrir,
sem hafa sezt að í sýslunni til að stunda síldarveiði, hafi skorast undan að greiða þetta
gjald meðal annars af því, að það hafi ekki verið heimtað af Norðmönnum þeim, er
stunda síldarveiði á Austfjörðum. Fyrir því vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeining-
ar og ráðstafanar það, er hjer segir:

Með 19. gr. tilsk. 27. maí 1746 var spítalagjaldið lagt á «allan fiskiafla, hverju
nafni sem nefnist, er guð gefur þeim er stunda sjó», og þannig einnig á síldar og ups-
aveiði. Tilskipun 10. ágúst 1868 breytti nú þessari reglu og takmarkaði gjaldið til vissra
fisktegunda; en þessi breyting stóð ekki nema fá ár, þangað til tilskipun um spítalagjald
af sjávarafli frá 12. febr. 1872 náði gildi, og virðist eldri reglan um fisk þann, er spít-
alagjaldið hvílir á, þar með aptur vera orðin lög. Þetta leiðir bæði af upphafi 1. greinar
laganna, er leggur gjaldið á sjávarafli, sem fæst á skip og leggst á land, og af c-lið
sömu greinar, er eins og a- og b-liðirnir ekki tiltekur ákveðnar fisktegundir, og þess vegna
verður að eiga við alls konar fisk. Þetta álit styrkist enn betur, þegar ákvörðun
sú, er hjer ræðir um, er borin saman við undangengnar tillögur hins ráðgefandi alþingis
og konungsfulltrúa, sjá alp. tíð. 1871 II bls. 304 og 471 og tíðindi um stjórnarmálefni
III bls. 280; því samkvæmt tillögum þessum virðist hið páverandi löggjafarvald einmitt
að hafa haft sjerstaklega síldar og upsaveiði fyrir augum, þegar ákveðið var að greiða
½ alin í spítalagjald af hverri tunnu af fiski, sem saltaður er í tunnur.

Jeg vona, að þjer, herra amtmaður, brýnið fyrir gjaldheimtumönnum þeim, er
undir yður eru skipaðir, að fylgja fram þessum skilningi á 1. gr. laga 12. febr. 1872.

Það er vitaskuld, að þeim gjaldþegnum, er vilja ekki sætta sig við þenna úrskurð, sje **115**
frjálst að leita úrlausnar dómstólanna um þessa spurningu, en í bráð verða þeir að **26. júlí.**
greiða gjaldið.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um hjá- 116*
leiguna Stekkjanes hjá Ísafjarðarkaupstað. — Samkvæmt tillögum yðar, **27. júlí.**
herra amtmaður, fellst jeg hjer með á, að bæjarstjórnin á Ísafirði takist á hendur skuld-
bindingar þær gagnvart Eyrarprestakalli, er tilgreindar eru í samningi frá 31. maí þ. á.
milli bæjarstjórnarinnar og hins núveranda prests á Eyri, um afhendingu á hjáleigunni
Stekkjanesi (Stakknesi) og þeim hluta jarðarinnar Eyrar í Skutulsfirði, sem prestakallið
hjelt optir við samningana 1. febr. og 7. maí 1870.

Að öðru leyti er það vitaskuld, að ef samningurinn frá 31. maí þ. á. á að gilda
um lengri tíma en embættistíma hins núveranda prests, þarf að útvega konungsúrskurð
fyrir sölu á hjáleigunni Stekkjanesi, er beinlínis var undan skilin við sölu þá, er sam-
þykkt var með allrahæstum úrskurði frá 10. janúar 1871 (tíðindi um stjórnarmálefni
III. bls. 128).

— *Brjef landshöfðingja til prófestsins í Suður-Pingeyjarsýslu um samning sókn- 117*
artafla yfir fólksfjöldann. — Útaf fyrirspurn yðar, herra prófastur, í þóknanlegu **27. júlí.**
brjefi frá 9. þ. m. læt jeg ekki dragast að tjá yður þetta:

Skýrslurnar um fólkstal eiga að eins að vera í einu lagi, og eiga þær að sendast
með sóknatöflunum til landshöfðingja; þar á móti eiga sóknartöflurnar að vera tvíritaðar,
sjá «Reglur fyrir því, hvernig semja eigi sóknatöflurnar yfir fólksfjöldann» 2. og 7. gr.

«Fólkstölutafla» sú, er getur um í 11. gr. reglna fyrir því, hvernig semja eigi
fólkstöluskýrslurnar, er sama skýrslan sem með öðrum orðum er nefnd «sóknartafla»
og «fólkstalstafla». Hún á að vera sjer fyrir hverja kirkjusókn, og er það miður ná-
kvæmlega að orði komizt í tjeðri 11. grein, þegar sagt er, að taflla þessi skuli samin yfir
allt brauðið; sjeu fleiri sóknir í brauðinu, verður tafflan að vera í eins mörgum deildum,
og sóknirnar eru margar.

Eyðublöð þau, er afgangs verða, þarf ekki að endursenda, þau hafa verið ætluð
til uppbótar, ef einstök blöð skyldu skemmast.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðurumdæminu um efling búnað- 118*
ar. — Samkvæmt tillögum amtráðs suðurumdæmisins samþykkist hjer með, að suðuramtíð **27. júlí.**
fái 3533 kr. 33 a. af fje því, er með 10. gr. C. 4. fjárlaganna er veitt til eflingar bún-
aði, og að lagðar verði af þessari upphæð:

búnaðarfjelagi Kjósarhrepps	100 kr.
— Mosfellssveitar og Kjalarneshrepps	200 —
búnaðarsjóði síra Ólafs heitins Hjaltesteðs	200 —
og búnaðarfjelagi suðuramtsins	1200 —

og eru þessar 1700 kr veittar með því skilyrði, að þeim verði varið eingöngu
til verkfæra-kaupa og til launa handa búfræðingum.

Flyt 1700 kr.